

۲۰۲۱/۱۲/۰۳

صلاح الدین سعیدی

ضیاع وقت در مذاکرات صلح!

ما زمانیکه از ضیاع وقت در مذاکرات صلح قطر و دوحه صحبت داریم به این معنا نیست که مذاکرات ولو ناکام هم ضیاع وقت باشد. مذاکرات سیاسی ولو ناکام هم کامیاب اند اگر ما از آن به صورت درست بهره برداری انسانی کنیم. مردم خود و جهان را در جریان قرار دهیم که ما چه گفتیم، چه کردیم و چه چیز را چه نوع می خواستیم و اطراف مشروع و نامشروع درین مبحث چه گفتند و چه کردند و چرا به صلح با عزت نایل نشدیم و چرا جنگ بر ما تحمیل شد. این صراحت و روشنی صادقانه باید به تجرید متخلف از قلب انسان با عزت گردیده و مشروعیت مبارزه علیه شرارت و بدی باید با اتمام حجت هم که شده، ثابت شود. تلاش درین عرصه باید وجدان با ایمان و مسلمان را آرام سازد که تا حد اخیر تلاش کردیم که انسان بی گناه کشته نشود و به جنگ مجبور نباشیم.

درین راستا با فهم و با علم انسانی و اسلامی برخورد ضرورت است که در مطابقت به امکانات عملی درین راستا انسانی قدم برداشت. مشکل اولی که بارها و مکرر تأکید داریم و به موانع مرتبط بر می خورد همانا عدم درک فرق مصالحه سیاسی با مذاکرات سیاسی است که دارد تکرار آن به دل من گرنگی می کند.

ما داریم که در مذاکرات سیاسی بین الافغانی آن مشاکل و اختلافات را حل کردن می خواهیم که در ۱۴ قرن وجود داشته و یا مشکلات ایران با سعودی، روسیه با امریکا، هند با پاکستان، امریکا با چین، چین با پاکستان و چین با هند و امثال آن مانند سائر مطالب مشابه را در چوکات مذاکرات سیاسی حل کردن می خواهیم و یا می خواهند بر ما حل آنها را تحمیل کنند. ما را سرباز قوماندۀ دیگران بسازند و که ساخته اند و حال به اظهارات رسمی وزیر خارجه ایران در مصاحبه به نحوی فرمایشی با نجفی زاده خبرنگار طلوع نیوز بر آن اضافه شد که ایران توقع دارد و می خواهد حیدریون، فاطمیون، و زینبیون را مانند شاخه ای از سپاه پاسداران ایران بر افغانستان رسماً مسلط بسازند. این بدان معنا نیست که تا حال چین حرکات در چوکان قومندانان ایران نوکر وجود ندارد، اما چشم سفیدی در طرح رویاروی آن که از یک طرف با انفجار و انتخار و کشتن و ترور عمدتاً علمای سنی افغانی و از طرف دیگر تمام تلاش ها برای ناامنی برای و از جناب دیگر تحمیل مهرها و برنامه های خویش در افغانستان.

پاکستان درین شرارت در برابر افغانستان اول است که از یک طرف تمویل، تجهیز و اشتراک در حملات ضد منافع و مصالح افغان و از جانب دیگر رفت و آمد های سیاسی و عکس های یادگاری سیاسیون ساده افغان تا زهر قهر جهان و ساده های سیاسی را علیه خود کم کنند. ترور و دهشت از شهرهای پاکستان در زیر سایه و حضور نیرو های ملبس امنیتی پاکستان و حضور رسمی همین گروه های مذاکره کننده در پاکستان همه و همه شواهد روشن است که با تأسف کودن های سیاسی افغانی به آن اقدامات متناسب در سطح جهان نمی کنند. بار دیگر طرح مانند طرح و الترناتیف مذاکرات از جانب افغانستان که در داخل کشور صورت گیرد طرح به جا بود اما این طرح به هیچ صورت نباید مانند التیماتوم و خط سرخ باشد و نیست. اما اینکه شورای عالی مصالحه فیصله می کند که دور دیگر مذاکرات در جنوری ۲۰۲۱ در دوحه دایر می شود، می رساند که این طرح تدویر مذاکرات در افغانستان به نحوی مانند التیماتوم بود اگر در افغانستان نشود ما به مذاکرات نمی رویم.

در همان ابتدای این طرح تدویر مذاکرات صلح در افغانستان باید گفته می شد و مکرراً باید در آینده باز هم تکرار شود که ما مذاکرات صلح را در داخل افغانستان بهتر می دانیم و این خواست مردم آن نیز هست. اما اگر جانب مقابل آماده نیست این به هیچ صورت دلیل برای تأخیر در مذاکرات و مانع در برابر آن نیست و نخواهد بود. هر زمانی که طالب و یا هر گروه دیگر حاضر شود که در داخل افغانستان مذاکرات سیاسی کند پیشنهاد ما پا برجاء و آنرا موجه و بهتر هم می دانیم.

تکرار احسن خواهد بود که در نهایت امر باید گفت که بدون توافق به کل جوانب قضایا به یک طرف و یا اطراف به صورت دوامدار تنازل کردن مشکل را حل نکرده بلکه آنرا بیشتر چاق و چاقتر می سازد.

تکرار احسن که هدف از مذاکرات سیاسی توافق حتمی نیست و به هر شرایط نیست، چیزی که جانب امریکایی به آن تأکید دارد که باید **به یک توافق رسید**. ما برای رسیدن به صلح و استقرار باعزت باید کار کنیم و هدف مذاکرات سیاسی باید تجرید افراد و حلقهات متخلف در بین جامعه و جهان و وجدان هر یک ما باشد. و ما علینا الا البلاغ المبین

[د صلاح الدین سعیدی نورو لیکنو لپاره، دلته کلیک وکری](#)